

khóc với quê hương

*Có phải mái tóc nàng đã xòa
Vàng trán mười lăm
Đang ứa máu kinh hoàng
Trong lớp gió quê hương lời than thở
Cùng những vì sao đêm
Những vì sao làm mất chứng nhân
Ghi dấu vết bọt da vàng khố khố*

*Có phải là sữa đã ngừng trôi
Thân thể mẹ nằm ôm ghì cát bụi
Ôm quê hương
Ôm linh hồn hồn tử
Mà đôi vú cạn nguồn con uống máu tươi
Đôi tay nhỏ tìm dần giấc ngủ*

*Như thiên thân vô cánh rong chơi
Rồi lúc lớn khôn ghi nhớ đời đời
Đêm mã tấu
Đêm vang rền đại bác
Đêm khai sinh dậy dỗ cầm thù
Xin nắm tay nhau
Xin nói với nhau bằng lời mắt lửa
Lũ da vàng còn mãi thiếu quê hương*